

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

La xiulada

Hi ha crispació, nervis a flor de pell i suspicàcies disposades a fer un bot a la mínima ocasió que se'ls concedeixi. Ha estat francament patètic tot el sidral organitzat al voltant de la xiulada a la final de la copa del Rei. Sembla mentida que amb l'edat que tots plegats tenim i a l'any en què vivim, haguem d'estar discutint sobre temes com aquest. Si a algun polític insignificant se li acudeix suggerir que el camp ha de ser clausurat doncs ja s'ho farà. Si l'extrema mediocritat de la classe política arriba fins a aquests extrems és perquè hi ha legions de temeraris que els voten. Com lluitem contra això? Doncs amb un mínim d'intel·ligència, si us plau. Què nassos hem de discutir respecte de la xiulada? Res, absolutament res.

No ho van considerar així a *El gran debate* de dissabte, que van dedicar a dissertar sobre la instru-

Què nassos hem de discutir respecte de la xiulada? Res, absolutament res

mentalització política del futbol, cosa que va portar a parlar sobre el xoc identitari i el conflicte dels nacionalismes, tot plegat, com quasi sempre, pel broc gros, sense matisos. A aquesta gent els va la marxa i, per defensar la independència de Catalunya, van portar Santiago Espot, corredor de fons dels programes de zàping. Per fer més merder, també van convocar Josep Anglada i el van fer col·lidir amb Pilar Rahola, que se'l va berenar sense despendinar-se. Hi havia també el representant d'una plataforma independentista basca. Buscava tanta brega que quasi va demanar de genolls al públic assistent que el xiulés. Sensacional.